

Inge Nygaard Pedersen: Dansk musikterapis Frodo

Søren Willert

Cand. psyk. Indtil for halvandet år siden ansat som lektor på Psykologisk Institut, Århus Universitet. I dag dels ansat ved Humanistisk Fakultet, Aalborg Universitet, dels tilknyttet konsulenthuset Attractor. Kontakt: swi@hum.aau.dk

Jeg er blevet bedt om at præsentere fagpersonen Inge Nygaard Pedersen. Teksten skal fungere som introduktion til hendes egen beretning om sit pionervirke inden for dansk musikterapi. Jeg forestiller mig, at alle læsere af den pågældende beretning allerede kender Inge eller, i det mindste, bærer på personlige billeder af hendes faglige gehalt og betydning. Dertil kommer, at Inge selv har et ganske omfattende kendskab til sig selv. Hvordan kan jeg, der tilmed befinder mig i periferien af det danske musikterapeutiske fagmiljø¹, levere et meningsfuldt supplement til alt dette forhånds- og *insider*-kendskab, som Inges egen beretning bygger på og vil aktivere hos sine læsere?

I min søgen efter et tematisk stillads til at bære min Inge-præsentation dukkede Frodo fra Ringenes Herre pludselig op. Og hvorfor nu det? Min første umiddelbare kommentar til sammenstillingen Inge-Frodo gik på, at historierne, de hver især indgår i, er helt umage. Plottet i Ringenes Herre sættes i gang af total-destruktive trusler mod en eksisterende verdensorden, hverken mere eller mindre. Historien om Inges betydning for dansk musikterapi er ikke en katastrofe, men tværtimod en tilblivelseshistorie. 'Før Inge' bestod musikterapi i Danmark ikke som fag, men kun som fåtalligt personnetværk. Inges ansættelse som kandidatstipendiat ved AUC tilbage i 1981 blev starten

på en faglig konsolidering både i bredden og i dybden. Resultaterne heraf fejres netop i år med anledning i musikterapiuddannelsens 25 års jubilæum.

Alligevel ville Frodo ikke bare lade sig affærdige, så jeg prøvede at lede efter mere subtile grunde til, at han sådan lige var tonet frem. Og pludselig blev jeg mentalt ført tilbage til den aften for 33 år siden, hvor jeg afsluttede min maratonoplæsning af Ringenes Herre for min gravide kone (da bogen blev lukket, startede veerne!) – og hvor Frodo-figurens narratologiske særpræg med ét gik op for mig. Nu var det ikke svært at se, hvorfor han havde budt sig til i min søgen efter et tematisk stillads for præsentationen af Inge.

Frodo-figurens afgørende narratologiske særpræg er dobbelt. I *historiens udgangspunkt* er han kendetegnet ved at være den rette person på det rette tidspunkt – men på en lidt tilfældig måde. Selv ville han aldrig på forhånd have gættet, at han skulle komme til at spille den centrale rolle i Ring-dramaet, som Tolkiens værk beskriver – ligesom han næppe heller om sig selv ville have tænkt, at han besad de karakteregenskaber og den råstyrke, som rollens succesfulde gennemspilning krævede. Det, som i *gennemløbet af historien* bliver Frodos afgørende særpræg, er først og fremmest hans udholdenhed. Han er omgivet af personer og

¹Jeg har været 'ven af huset' på musikterapiuddannelsen siden dens start i 1982; se Willert, 2007.

figurer, der primært fanger vores interesse i kraft af deres psykiske habitus: 'Person'-galleriet i Ringenes Herre er mildt sagt psykologisk mangefacetteret. Frodos adkomst til rollen som historiens helt og forløser bygger i altdominerende grad på det enkle forhold, at han *aldrig giver op*. Handlingsgangen i bogen udarter sig ved givne lejligheder på måder, der får ham til *næsten* at løbe fra den opgave, han har taget på sig – eller rettere: som han har lovet andre at tage på sig. Havde han givet op, ville der ikke have været nogen historie at fortælle. Men sådan går det ikke. Frodo holder skansen. Ringens forbandelse bliver brudt. Historien kan fortælles. Frodo er historiens afgørende redskab.

Jeg kan som sagt godt forstå, hvorfor min søgen efter et tematisk stillads til præsentationen af Inge bragte Frodo på banen. Jeg har netop haft den fornøjelse at samarbejde med Inge inden for rammen af jubilæumsskriftet til fejring af musikterapiuddannelsens 25 år. Begge skrev vi en artikel, der med personligt afsæt perspektiverede det kvarte sekels faglige udfordringer. Rollen, Inge beskriver sig selv i gennem første halvdel af det forløb, dvs. perioden, hvor hun var studieleder, er 'rendyrket Frodo'. Aldrig kunne hun på forhånd have gættet, at hun af historien var udset til at blive den, der – som eneste *gennemgående* figur alle 25 år – muliggjorde tilblivelsen af en universitetsforankret uddannelse og et blomstrende forskningsmiljø inden for faget musikterapi. Aldrig ville hun på forhånd have forestillet, hvor sære personer, rænkespil og intriger hun ville møde og skulle forholde sig til i rollen som akademisk iværksætter. Aldrig ville hun have gættet på mængden af sværdslag (Inges artikel-tekst vrimler med sværdslag!), der skulle udkæmpes, for at den sag hun havde forpligtet sig på, kunne bli-

ve fuldbåret i overensstemmelse med løfter, hun havde givet sig selv og andre. Men det lykkedes. Inge holdt ved. Uddannelsen eksisterer – fortsat i grundlæggende overensstemmelse med Inges 25 år gamle vision. Forskningsmiljøet blomstrer. Uden Inge var det aldrig gået – i hvert fald ikke lige på dén måde. Historiens redskab, det er, hvad hun endte med at blive.

Frodo-figuren dukkede op hos mig som en kommentar til Inges iværksætterrolle i forhold til uddannelsens etablering. I hele iværksætterperioden tog hun også hånd om sin egen udvikling som praktiserende musikerapeut. Da hun for 12 år siden forlod studielederposten, var det med henblik på en ny iværksætterfunktion, nemlig som leder af musikterapiklinikken på Aalborg Psykiatriske Sygehus. Udvikling af faget musikterapi kom derved, relativt set, til at fylde mere i hendes tidsskema.

Som musikerapeut kender jeg langt mindre til Inge, end jeg kender hende som universitetspædagogisk iværksætter og frontkæmper. Et enkelt billede kan det dog blive til.

For mange år siden hjalp jeg Inge som læser og kommentator af et manuskript, hun havde under udarbejdelse. Inge spurgte mig, hvad honoraret kunne være. Jeg foreslog hende at betale i naturalier, dvs. med musikterapi. Det syntes hun, var en fin ide. Vi enedes om tre gange som et passende honorarniveau. Inge var på det tidspunkt højgravid. Vi nåede kun to gange, så kom der gang i veerne! Gang nummer to sluttede med, at jeg og Inge sad på gulvet, ryg mod ryg, og skrålede et fælles, ordløst kvad om livets storhed og fylde og ubønhørighed. Den erindring bærer min ryg stadig på. Samtidig med, at den glæder sig til dén tredje gang musikterapi, Inge skylder os.

Litteratur:

- Pedersen, I. N. (2007) 25 år i modvind og medvind, susende storme og strålende sol. *Musikterapiuddannelsen 25 år – Festskrift*, red: Hanne Mette Ridder, Institut for Kommunikation, AAU
- Willert, S. (2007) “Verdens bedste universitetsstudium...” – musikterapistudiet som universitetspædagogisk lærestykke. *Musikterapiuddannelsen 25 år – Festskrift*, red: Hanne Mette Ridder, Institut for Kommunikation, AAU

Faktaboks:

Inge Nygaard Pedersen

- 1981-2007** Kandidatstipendiat (1981), adjunkt (1983), lektor (1987) og professor mso (2006) på Aalborg Universitet.
- 1980-1985** Medlem af DFMT's (Dansk Forbund for musik og terapi's) bestyrelse.
- Siden 1986** Medlem af Musikterapeutforeningen, LAM, MTL (Musikterapeuternes Landsklub)
- 1982-1995** Studieleder på musikterapiuddannelsen (med afløsning i 2 semestre undervejs af B.B. Scheiby).
- 1988-2007** Årlig tilbagevendende gæstelærer på Institut for Psykologi og Kunstterapi. Gadbjerg. DK
- 1993-1996** Koordinator af NorFa, et nordisk forskningsnetværk finansieret af Nordisk Forskningsakademi.
- 1995-2007** Leder af Musikterapiiklinikken. Center for behandling og forskning. En integreret institution mellem Aalborg Universitet og Aalborg Psykiatriske Sygehus.
- 1995** Videnskabelig koordinator af den 3. Europæiske Konference i Musikterapi i Aalborg.
- 1995-2004** GIM studerende. Fellow siden 2004 og medlem af AMI (American Association for Imagery and Music)
- 2007** Ph.d. grad ved Aalborg Universitet.

Alle årene:

- Løbende privat klinisk arbejde ved siden af universitetsstillingen. Siden 1995 desuden løbende klinisk arbejde på Aalborg Psykiatriske Sygehus.
- Deltaget og foredraget på alle danske, nordiske, europæiske og verdenskonferencer siden 1991.
- Tilbagevendende gæstelærer i 8 europæiske lande samt USA.

- Løbende udgivelse af bøger, dokumentations og forskningsartikler bog kapitler samt forskningsformidling og pr. (Se uddrag i litteraturlisten).

